

## Szerkesztőségi iroda

Főpize, Gaulik-fele ház,  
ková a lap szellemi részét  
illető közlemények  
küldendők.

## Kiadó hivatal

Pollák Mór könyvnyomdája  
ho a hirdetések és  
előfizetési pénzek  
bérmentesen intézendők.

## NEMERE

Politikai, társadalmi, szépirodalmi és közgazdászati lap.

A háromszéki „Háziipar-egylet” és a „sepsi-szentgyörgyi önkényes tüzoltó-egylet” hivatalos közlönye.

Megjelenik ezen lap heten  
kint kétszer:  
csütörtökön és vasárnap.  
**Előfizetési feltételek:**  
Helyben házhoz hordva, vagy  
vidékre postán küldve  
Égész évre . . . 6 frt — kr.  
Fél évre . . . 3 frt — kr.  
Negyedévre . . . 1 frt 50 kr.  
**Hirdetmények díja:**  
3 hasábsor petit-sorért, vagy  
annak helyéért 6 kr.  
Bélyegdíj külön 30 kr.  
Nyílttér sora 15 kr.

## Előfizetési felhívás

## „NEMERE”

IX. évfolyamának II. negyedére.

## Előfizetési feltételek:

Ápr.—június . . . . . 1 frt 50 kr.

Külföldre egész évre . . . . . 8 frt — kr

Az előfizetési pénzek a „Nemere” kiadó-  
hivatalának Pollák Mór könyvnyomdájába  
Sepsi-Szentgyörgyre küldendők.

Előfizelőinket szívesen kérjük előfizetéseiket  
megújítani, miután felesleges példányokat nem nyo-  
maltathatunk.

A „Nemere” kiadóhivatala.

## Kossuth a szegedi katasztrófáról.

Az „Egyetértés” tegnap hozzánk érkezett  
száma közli Kossuthnak Bakay Nándor orsz.  
képviselőhöz intézett levelét. A levél mellé csa-  
totolt 350 arany frankot a vízkárosultak részére.  
Ez összegből maga 100, fiai külön-külön ugyan  
annyit s Hász Dániel ezredes 50 frankot adott.

Maga a levél egy hazáját hön szerető lé-  
lek aggodó vallomásaival van telve. A nagy  
férfiúnak nemes szíve az általános nemzeti csa-  
pás alatt megfájdul és olyan hangon szólal meg,  
mely méltó hozzá s méltó azon tiszteletre, mely  
az ősz fűrtöket köríti.

E levélből megtanulhatjuk a mi ellenzéki  
hős hadvezéreink is, hogy a politikai kérdések-  
nél szétágazhatnak a vélemények, de ott, ahol  
közö. érdekről van szó, a pártérdekeken vég-  
telen magasságban kell állani. A lánglelkű  
ősz hazafi toltát a hazaszeretet vezeti ezuttal  
is s habár lapunk az egész levelet nem közöl-  
heti is, az alábbiakat e helyen adjuk olvasó-  
inknak.

## TÁRCA.

## A bölcső.

Irta JÓKAI MÓR.

Kalásztérző mező volt e vidék,

Most habzó tengerár körösköröl;

Még tegnap fehér tanyák ékíték,

Ma láthatárig tart a semmiség.

Isten haragja ellen ki pöröl?

S a férfi még küzd; szívében remény:

„Átyám vagy Isten, de a föld anyám!

Nem engedem, hogy suíts! kezéd kemény,

Ki védéné, ha én se védéném?

E háztömeg közt áll kicsiny tanyám.”

Vihar támad, párfával jó a vész,

Kiolt az égen minden csillagot,

„Ő” lát még egyet, hogyha visszanez;

Arra tekint, ha ellankad a kéz:

Kis házának ablaka csillog ott.

E pislogó mécs vezérfény neki,

A lelke mindig ottan jár vele;

Ott nyugszik nője, apró gyermeki

Ágyban, bölcsőben. Vész ne verje ki!

Hullámmal, széllal dacol kebele.

Tán alszanak már; gyermek álma jó;

Világ zaja még nem vegyül bele;

Mit álmodik, mind anyagtultó való,

Collegno (al Baraccone), 1879. márc. 22.

A dolgok helyes megítélése, — ugymond  
— a viszonyoknak s multnak és jelennek oly  
részletes ismeretét kívánja, a minővel helyze-  
temben én nem bírhatok; s azért tanács vagy  
kritika helyett, mikre magamat ez ügy körül  
illetékesnek nem érezhetem, azon reményemnek  
vagy ha úgy tetszik: ohajomnak — adok  
kifejezést, hogy e nagy nemzeti szerencsétlen-  
ség nagy nemzeti ügye, minden oldalon a párt-  
érdekeknek itt ingerlő, amott a szabad meg-  
győződést feszélyező körön nemcsak kívül, de  
végtelen magaslátán felül állónak tekintessék.

Van azonban egy dolog, melyre figyelmez-  
tetni magamat is hivatva érzem

Ez Szeged népére vonatkozik.

Szegednek habzirja felett a jelen szenvedé-  
seinek keresztje mellett, a jövődönnek nagy  
kérdőjele is emelkedik.

E kérdőjelre nemzetünk már adott felelet-  
tet, midőn a szegedi katasztrófa hírére nyom-  
ban egyhangulag kitört a kiáltás: „Szegednek  
élni kell! Szegednek nem szabad elveszni!”

E kiáltással a magyar nemzet Isten és vi-  
lág előtt fogadást tőn, hogy új, szebb életre  
fogja Szegedet kiszólitani hullámsírából, miként  
az írás szerint Lázárt kiszólitá koporsójából az,  
a ki mondá: „Én vagyok a feltámadás és az  
élet!”

Es ama kérdőjelre hasonló választ adott a  
szerencsétlenségnek terjedelme felől személyes  
meggyőződést szerezni sietett uralkodó is: a  
mint könyvez szemekkel széttekintett az izso-  
nyu pusztulás romokkal tömött ársíkján.

Ami szívből jó, az szívre hat. Én, ki nem  
hódolok önök királya hatalmának s ki a bibor-  
fényt indifferens látványnak tartom, a tisztelet  
adójjával hajlok meg azon látvány előtt, midőn  
királyszemében az emberi részvét könyve ragyog.

Legyen e könyv Szeged feltámadásának  
forrása egy szebb életre; és az engesztelődés-  
nek egy fényugrává lehet a multak emléké-  
nek sötétsége felé.

Most már a törvényhozáson és a kormá-

nyon a sor — hogy a nemzet s a király össz-  
hangzó fogadásának ígéje életerős test legyen.

A kormánytól biztosítást vettek önök a  
képviselők házában, hogy Szegednek hamvai-  
ból új, szebb életre fölemelkedését „törekvése  
tárgyának” ismeri

A király akarja, — az áldozatkész nemzet  
odabenn, a rokonszenves részvét idekönn elvün-  
ják, hogy ez nemcsak „törekvés tárgya”, ha-  
nem tény legyen.

A miniszterelnök erre Szegednek becsü-  
letszavát adta.

Hanem a mi Szegednek újból alkotását  
illeti: bár mit s mennyit tegyen is a királyi  
hatalom által támogatott nemzet Szeged javára,  
ez csak segítség lehet az alkotásnál, de nem  
maga az alkotás. Ennek nagy munkájában az  
oroszlánrészt mindenesetre Szeged népének csüg-  
gedetlen erőlyére vár.

Lázárt ki lehet, — Lázárt ki kellend hívní  
koporsójából; a nemzet lehelletével bele kel-  
lend lövelni dermedt tagjaiba az életet, — fel  
kellend oldani tehetetlensége kötelekeit, hogy  
mozdulhasson, de végre is Lázárnak magának  
kell kiemelkednie a koporsóból.

Ámde én tájéaltmas meglepetéssel olvastam  
a hazai lapokban s megütözéssel regisztrálva  
látam külföldi lapokban is, hogy Szeged haj-  
lekralan menekülteik között akadnak, sokan akad-  
nak, a kik fűnek-fának potomáron kínálják viz-  
zel borított telkeiket, mert ők kétségbe esve  
szülővárosuk jövődjé felett, máshova akarják  
elköltöztetni házi isteneiket.

Uram, Teremtőm! Hiszen ha ez több vol-  
na, mint a pillanatnyi megrendülés idegessége,  
mely percekre az erősen is erőt vehet: úgy  
ez a patkánycsereg szerepe volna, mely a lékes  
hajót elhagyni siet, nem a férfias hajósé, kinek  
higgadt önbizalma a hajót megmenti a súlye-  
déstől. Ha eme kétségbeesés gőzét a visszatérő  
lelki csillapodás napugara el nem oszlatná —  
úgy én Szegednek csak egy kiárvó i tengés  
mernék igérni, egy virágzó nagyváros vidoran  
pezsgő életét alig. Kinek jöhetne kedve olyan  
helyre telepedni, munkásságával, melyet, mint

A bölcső az a kis tündérhajó,

Mely két világ közt ringva száll vele.

De az anyának álma, hogyha van,

Iszonytató képektől zajgatott:

Ha a tetőkön a szél átrohan,

Embersírást hall hasogásiban.

S álmában felkiált: ki jajgat ott?

Behunyt szemével látja a setét

Hullámot, mint egy élő temetőt,

Rohanva jönni, — látja kedvesét

E sirba dőlni, a mint elesék,

S nem tud kiáltani: „Isten véd meg őt!”

Élet halál közt küzd a jó apa.

Ha halva volna, lelke jönné el;

Ha élve volna, jönné ő maga;

Álomban, ébren hangzanék szava:

„Ébredjetek! aztán el innen, el!”

Most zaj közel, félelmes, rémteli,

Az utcákon ily haraggal ki jár?

Lépése szörnyeteg, nem emberi,

Az alvókat egyszerre felveri —

Nem a várt apa, — hanem a vízár.

Idő nincs futni! Gyorsabb a halál;

Hullámparipán jár e szörnyeteg.

Az agy megszibbad, szívverés eláll,

A tévedt kéz védeszközt nem talál

S már itt van ő s azt mondja: „Végeitek!”

Nem az édes folyó, az ismerős,

Mely annyi áldást, jót tett veletek:

A tenger jó reátok, az erős!

A vizözön éje! a tenger ős —

Fenekét visszakeri töletek.

Nincsen segítség! Kong a vészharang,

A zengő érc csak végimára szól.

Itt let es rajtunk! Az égharag

Nem kérdi: Mi történik ott alatt?

A sikoltásra vihar válaszol.

S a végítélet zaja közepett

A gyermek alszik kis bölcsőjében.

A kis ház fala végig megreped.

Ő nem látja a bántó képeket,

A hullám ringatja, és ő pihen.

A haldokló anyának két keze

Csak a bölcsőt tartja az ár fölött;

Segélyt kiált, — hallgat, nem érke-e?

A kéz még tart, — az ajknak nincs nesze,

Védi őt, — s lelke már elköltözött.

S a gyermek mégis alszik s mosolyog,

Egy álomból a másba szenderül.

Körülotte minden recseg és ropog.

Romokba dőlnek egész házsorok,

A sor az ő tanyájára kerül.

Falak kidőlnek, tető szétszakad,

Kő és gerenda egy tömegbe dül,

A ki megölte, a bős áradat,

pusztulás fészét, még azok is elhagynak pusztát felelemből, a ki nek honuk?

En egykor Szeged népét nemzetem büszkeségének nevezték a szorongatások nehéz napjaiban. E címet megérdemelte akkor, a honmentő harcok idején; megérdemelte később, a mint csüggedetlenül ápolta tüzhelyén városában a megtörhetlen magyaros szívósság, s a hazafias hit remény örökzűzét, a féktelen erőszak idegen szagu évein át; megérdemelte a közelebbi időben, a mint önjerejével bámulatosan emelkedett és emelkedés közben annyi fogékonysággal alkalmazkodott a haladó kor kulturális igényeihez, hogy reá, mint a magyar faj plasticitásának személetesítőjére hivatkoztak; megérdemelte legujabban, az irtóztos megpróbáltatás nyomása közben, a mint erről a miniszterelnök a nemzet képviselői előtt tanúságot tőn.

Hát ne csökkenjen az erély, ne csüggedjen az önbizalom most az újalkotás hivatásánál, Szeged népére olyan dicsőség vár, mint a minővel egykoron Augustus Caesar díszkedett. A vályogváros helyébe kővárost kell építenie, mely Magyarország második, a magyar faj első városának címére minden tekintetben érdemes legyen. Ez a nemzedék, mely megküzdött a pusztulással, méltó és dicsőség kivívása. Mutassa meg, hogy azt ki is vívja magának. — Nőljön erélye, mint a pálmafa nő a teher alatt. — Mutassa meg, hogy mire képes a szegedi magyar.

### Kossuth.

\* Gyhezy Kálmán urnak, a képviselőház elnökének visszalépéséről már régebben merültek fel hírek a lapokban. Most ismét beszélnek az elnök úr visszalépési szándékáról; s ezuttal — mint a „N. II.” írja — nem is alaptalanul, mert Gyhezynek csakugyan komoly akarata a teljes elnöki tisztből már a legközelebbi időben megválni. A hírek mindjárt gondoskodnak a lemondó elnök utódjáról is; s az elnöki székbe Péchy Tamás közlekedési miniszter, ennek helyébe Zichy Viktort ültetik, a kinek államtitkár helyét viszont Lukács György miniszteri tanácsos foglalná el. Tudunkra mind e kombinációk merőben alaptalanok; illetékes körökben nincs szó arról, hogy a közlekedési miniszter úr tárcáját az elnöki székek cserélné fel. A képviselőházi többségnek ez idő szerint nem lehet feljöttje az elnöki székre; az illetékes tiltana minden ily kijelölést mindaddig, míg azon kiváló férfi, ki az elnöki hatalmat ez idő szerint

kezeiben tartja, hivatalosan és visszavonhatlanul ki nem jelenti lemondási szándékát. Am ha ez eset bekövetkezik, nem kételkedünk benne, hogy a többség fog kebelében oly jelöltet találni, kinek az elnöki hatalom a legméltóbb kezekben lesz letéve.

— A kelet-ruméliai kérdés teljesen előtérbe lépett, s minden oldalról megerősítik, hogy a vegyes okupáció elvben már el van fogadva, sőt már a porta is beleegyezett, nehogy a bekövetkező bonyodalmakért reá háruljon a felelősség. Hogy Oroszország, mely a kongresszuson és azóta is makacsul ellenzte a vegyes okupációt most egyszerre buzdogni pártolja, többfelé gyanút kelt ugyan, s a „Rép. Française,” hevesen ellenzi is a tervet, mely szerint valami új orosz cselet rejteget magában; más oldalról azonban hangsúlyozzák, hogy az okupáció céljai szigorúan a berlini szerződés keretén belül tüzetnek ki, a kongresszus határozatainak életbeléptetése végett. Mily sürgős az intézkedés, eléggé mutatják a Philippopolisból érkező tudósítások, melyek a mostani ideiglenes kormányzat teljes bomlásával fenyegetnek. Távirataink jeleztek már hogy Schmidt pénzügyi igazgató az ellenállás folytán melylyel az oroszok által fölizgatott bolgárság részéről találkozott, beadta lemondását.

Megállapodás jött létre a hatalmak között, a ruméliai bizottság hatóságának meghosszabbítása és a vegyes okupációja iránt. A vegyes megszálló csapat a török kormányzó rendelkezése alá bocsátatik. Az okupációban Olaszország részt vesz, de Franciaország nem. A porta az okupáció ellen az utolsó percben vetett fel akadályokat, hasonlóan cselekedett Oroszország is.

A porta lemondott az albanok lefegyverzéséről.

A románok Dobrudzsában. Bukarestből írják e hó 25-ről: A képviselőház tegnapi ülésében egy képviselő azt kérde a miniszterelnöktől, hogy tulajdonképp hogy állnak az ügyek Dobrudzsában; mert ott nem veszik tekintetbe a román ércpénz törvényes árfolyamát, a román papírpénzt elnevezik a fogaadják és oly katonai őrség tartatik fenn, mely ama román tartomány viszonyaival nem áll arányban, mert pl. Kuszatendésben 4500 ember van elhelyezve. Bratiano miniszterelnök erre a következő jellemező feleletet adta: „A kormány e sértések miatt ép úgy aggódik, mint a képviselő urak. A kérdésnek azonban azt válszolom, hogy, ha mielő egyszerű a Dobrudzsának teljese urai leszünk, a kamarának jelentést fogunk tenni azon tartomány helyzetéről, mert mi is sokat akarunk tenni azon területért. Ma azonban nem tehetünk egyebet, minthogy küzdünk, hogy ott mi legyünk az urak, és ha ezt kivívjuk, akkor arról biztosíthatom önt hogy az oroszok vissza fognak vonulni.” A képviselőház e nyilatkozatot tetszéssel fogadta.

— Franezia országban a Gambetta által jósolt nehézségek ugyancsak sürűen merülnek fel. A parlament viszahelyezése Párisba a szenátusban nem talált nagy pártolásra, bár a kormány a bizottságban az indítvány mellett nyilatkozott. Páris városának közéleti tanácsában határozta a hazatérő kommunisták érdekében igen rossz hatást szült a szenátorok között s még nem lehet biztosan előre mondani, mit fog a szenátus plenuma határozni. — Ezalatt a „kurtharc” is javában kitört az oktatásügyi törvényjavaslat következtében. A grenoblei püspök körlevelet adott ki egyházmegyéje híveire, melyben egyebek közt kijelenti, hogy a konkordatum keretén kívül hozott törvények az egyházat nem kötelezik. Erre Lepère miniszter igen erőlyes választ intézett a püspökhöz, melyben kezen kijelenti, hogy az állam ez engedelmeséget nem mint passzív toleranciát, hanem mint kötelezőséget tekint a kath. egyház papjainál és híveinél. Az angéri püspök viszont e y „óriási kérvényfogalmat” indított meg, miben a kath. lapok nagy buzgalommal támogatják. Ezzel szemben a radikálisok törvényjavaslatot készülnék benyújtani a jézusi, dominikánus, franciskánus, három hó alatt tartozók törvényes elismertetését kieszakölni; e határidő letelte után az el nem ismert kongregációk tagjai rendőri legkiutasítandók az országból.

— Az orosz kormány ismét ingadozik s a butgetvitában csak a Cairoh frakció indítványainak elfogadása által nyerhet többséget. Római tudósítások szerint az ellenzék baloldali frakció megfogják szavazni a költségvetést, de rögtön azután következnék épen olyan interpellációk, minők Cairo li kabinetjét megbuktatták; az ujabban elharapózott republikánus mozgalom ügyében. Valószínű, hogy ha Depretis miniszter is marad a kormányon, részleges miniszterváltás által fognak egyezni kimenekülni a mostani tarthatatlan helyzetből.

## Háromszékmegye rendkívüli közgyűlése: 1879. március 29. és 30-an.

Főispán ur a szép számmal összegyűlt közgyűlésbe a szokásos módon meghívott és röviden előadva a rendkívüli közgyűlés főtárgyát, t. i. a Felsőelőknek április 24-én bekövetkező ezüst menyegzőjök megünneplése célját, igen szépen jelezte azt, hogy ezen országos ünnepet egy országos gyász előz meg, melynek enyhítésében kívánja a királyi atyai részvét az iránta érzett ragszkodás kifejezését megtalálni.

Ez után az alispáni jelentés következett, melyet pár igénytelen megjegyzéssel a közgyűlés tudomásul vett, — míg az árvászeki elnök jelentése kapcsában Veres Gyula által azon interpelláció tétetett, hogy van-e tudomása arról, hogy az árvai összesített pénztár kölcsönkérőinek az utalványok kiadatnak anélkül, hogy gondoskodva lenne a szükséges összegek készletben tartásáról is? — Ugy az interpelláló, mint a közgyűlés is tudomásul vette az árvászeki elnöknek erre adott válaszát, hogy az utalványozások azon jogos reményben adtak ki, miszerint a künn levő árvapénzek is azoknak megfelelőleg fognának befolyjni, s miután ez nem történt, gondoskodni fog az árvászek hogy ilyeszerű megtorlódások jövőben ne történhessenek. Főispán urnak ugyanezen ügyre vonatkozólag azon nyilatkozatát, hogy felügyeleti jogánál fogva erre vonatkozólag már intézkedett is, a gyűlés megnagyvása jelöl eljénzéssel fogadta.

Ezután következett az állandó választmány javaslata az ezüst menyegző ünnepélyének a Felsőelők királyi okajlásának tekintetbe vételével leendő megünneplése tárgyában, mit a közgyűlés elfogadván, meghatározta:

1) Hogy külön-külön üdvözlő felirat küldessék egy a király, mint a királyné a Felsőelőkhez, még pedig egy műintézetben külön készítenő küalakban. (A feliratok szövegét jövő számunk hozza)

2) Hogy egy a városok, községek, testületek, mint szintén a polgárok is a szerencsétlen vízkárosultak felségelésére adakozásra szólítsanak fel.

3) Hogy az ünnepély napján minden hitteleketek istentiszteletet tartsanak.

4) A megyének — mint ilyennek, nem lévén semmi külön jövedelme és mégis hogy a királyi szótat felhívásának a közgyűlés testületileg is megfelelhessen, egy azonnal kibocsátott aláírási iven begyűlt összeg, mint Háromszékmegye adománya, küldessék fel, fele részben a szegedi vízkárosultak részére.

Ezután következett báró Kemény Gábornak földmívelés, ipar- és kereskedelmi miniszteré lett kinevezése alkalmával a törvényhatóságokhoz intézett nagyfontosságú körirat, melyben fejtegetvén a tárcája körébe tartozó állapotoknak országos állását, — hogy azoknak fejlesztését, javítását eszközölhesse, támogatásra hívja fel a törvényhatóságokat. Ezen leirat örvendetes tudomásul vétetett s hogy a megye e felhívása a megye viszonyainak számba vételével kimerítőleg felelhessen, illetőleg véleményyt adjon: egy több tagból álló bizottságot nevezett ki az alispán elnöksége alatt, azon utasítással, hogy munkájától rövid időn adjon be. Ugyanezen bizottsághoz utasították: Udvahelyi megyének szabályrendelete a községi és birtokosági vagyon kezeléséről.

A közlekedésügyi miniszter azon leíratát, hogy utjaink ezen évben 3000 frrtal segélyeztetnek, mint szintén hogy a nyén-bodjai utak kiépítésére 7000 frrt adományozott tudomásul vette.

Ugyanezzel kapcsolatosan bemutatott a megyei közmunkaköltségelőirányzat, mely szerint az összes bevétel 15000 és néhány száz forint, a kiadás ugyanannyi; s miután e szerint az év végével semmi felesleg nem marad, előrendelgondoskodásból meghatározott, hogy a jelen évre a hidak kiépítésére bizott összegeket be fogja szedni.

Ezután következett a kézdi-vásárhelyi győgszertárak ügye és a megye névszerinti szavazással kimondta, hogy egy harmadik győgszertár felállításával a meglevőknek is megélhetése veszélyeztetik.

Nagyobb vitát keltett még a sepsi-sztgyörgyi piaci vámtariffa, melynek némely tételein módosítani kívánt a közgyűlés.

Ennyiből állott az fontosabb ügyek sorozata. A többiek községi költségvetések és számadások voltak, melyek közül fontos volt a polyáni vagyonállás ügye; ennek megvizsgálására külön bizottság küldetett ki s egyszersmind az előjáróság fel függesztetett. Ezen szegény községet lelkiismeretlen emberek oly bajokba vitték bele, hogy a közgyűlés egy sarkalatos kötelezőségét teljesíté, midőn annak megmenntetése céljából maga vette kezébe ügyét.

## VIDÉKI ÉLET.

Bácsfalu, 1879. március 27.

A bácsfalusi magyar haragok három nap óta szüntelenül siratják a nemes székely nemzet anyagszép, szelid és művelt 17 éves leánya: Domokos Julának négy heti kínos szenvedés utáni elhunytát. Minden orvosi segély, anyai és testvéri ápolás és forró ima sem menthette meg a tavasz bájaival viruló kedves életet. Tengeremély az édes özvegy anyu, több testvérek és számos uri rokonok szívfájdalma, de még mélyebb lehetett az ej

El is temeti a halottakat;

A bölcső ottan uszik egyedül.

S a gyermek alszik benne csendesen,  
Az óriás ár dajkája neki;

Hulló romból nem bánta semmi sem,

A hullám szíve rajta megesett;

Felvette kádjára s regeit.

Ur Isten, a ki minket sujtólál,

Talán mert nagyon bűnösök vagyunk,

Mert nem szeretjük e hazát talán

És benne egymást, mint parancsolád,

Hogy vétkeinkért versz, meghajolunk.

De a bölcső, kit érze angyalod,

S ennek lakója még nem vétkezett.

Családja, háza, városa halott:

Ha megtartád, veszni nem hagyhatod,

Hanem kiterjeszted felé kezéd.

Ott leng e csónak a hullám felett,

Nyugtábban, mint a gálya horgonyán;

Halld uralam: a gyermek fölbredett!

Szavát Te érted; ő beszél veled,

Azt kérdi Tőled: „hol van jó anyám?”

Leheid reá az égből válaszul:

„Ki mindent elvett, mindent vissza ad.

Nem léssz te árva, ime él az Ur!

Kiben apát, anyát nyerj vigaszul:

Ad néked egy boldog magyar hazát.

Ad néked, a ki ápojon tovább,

Fiaihoz örökhű nemzetet.

Anyád lesz, édes az, nem mostohád,

Nem árva az, ki szívhez talált,

Az meg van áldva, az el nem vészett.

Jön boldogabb kor, örökséged ez!

A romból új város emelkedik.

Régi földalmat új öröm fedez!\*

— A gyermekírárs Hozzád zengedez,

Uram! hagyd szállni magas egedig!

repült léleké, midőn napról napra tűnődni érezé életérét, s mégis halk hangon is ezt felelé minden sajnálkozó és könnyezőnek: „Jobban vagyok.” Igen, ő jobb léte szenderült s ma már a türkösi rom. kath. testvérek magasan fekvő temetőjében aluss: a örök Álmat. A latin gyászszertartást a türkösi rom. kath. lelkész ur végé; hangja a keserő honi hangja vala, sír fölötti imája menten minden felekezeti színtől, remek és minden érző szívet megható volt. Nem feledem soha. Háznál és temetőben a négyfalusi tanítói kar énekel gyászdalt, megkönyezve az elhervadt virágszálat, a ki csak most a lefojtott virágok hangja a hűfalusi mulató körnek. Egész Hűfalusi intelligenciája szívet jelenlétével vigasztalni a mély fájdalomba merült kedveseket. A gyászkozsira emelt koporsó több koszorú boríták, — ezek között egy a bácsfalusi lutheránus konfirmánsoké. Értéke megbecsülhetetlen; a peres bércekről összenordott havasi repkényből, és a mi mindennél szebb: lutheránus nép gyermekei által fonsa s a katolikus koporsóra szerető szívvel illeszté Jertek ide rideg felekezetiességből emberei s tanulatok egymáshoz simulást s féltetést a választásokat fentartó tanokat. A gyászkozsira a két magyar iskola tanuló virágos orfala közt haladt Türkösi felé — kísérve a több százra menő bácsfalusi és türkösi néptől. Jól esett látnom a bácsfalusi lutheránus lelkész a katolikus lelkész mellett, mintha testvérek lettek volna. Bezzeg megérnének ezek mint jó szomszédok egymás mellett, egymást a nemzeti küzdelmekben viaszolva s bátorítva, de nem üres hitszörzálhasogatásba bocsátkozva. Ily s ezekhez hasonló jelenetek azon édes reményt ébresztik szívemben, hogy eljő az idő, midőn a magyar nemzet négy felekezete szeretetben egyesülni fog, még pedig a lelkész állomások apadásá nélkül. Miért is az a szeretetlenkedés, hisz reánk is sirhalom borul! „Elmegyünk, elmegyünk, mindnyájan elmegyünk” hangzott el a requiem nemcsak a katolikus, hanem a pretestáns szívekben is. És te nemzetem virága, ne félj, nem vagy egyedül; az édes anyai, testvéri, rokoni szeretet angyala átölelve tartja behomósodó sírokat a távolban is és a vigasztaló hit szárnyain fensőbb tájakra kíséri el halhatatlan lelkeket.

Tömösi.

### Kuruzsok a népélet babonáiból

Angyalos, 1879. március 30.

Tekintetes szerkesztő ur! Közéjükben a templom előtti keresztút közepében folyó hó 29-re virradólag valaki egy guzsalyt állított fel s arra egy csomag kenderszőst felkötve, — orsót szurt belé s az orsóba egy kenyérszabót alakított peracet akasztott. Maig még nem akadt ember e községben, ki a jelzett kuruzslást eltávolítani elég bátor lett volna. Kerüli azt mindenki, gyalog és szekérral s ennél fogva nevezett utvonalon a járás-kelés kivált fogaton annál nehezebb, mert a „kuruzslás” épen a különben sem nagyon széles utvonálnak közepén áll — Miként az elterjedt hír beszéli, azért lett ez felállítva, hogy ha bárki legközelebb ahoz nyúl, arra fogva szállani azon betegség, mely a guzsaly felállítását kintozza. — Azt is hallottam, hogy a jelen évben ezen községben magát felakasztott két egyén is éjente gyakran hazájá a temetőből s csak úgy ijeszgetik s kísértetik a leg- többször virradtig szivarozva görögül ifúságot, e szemem szedett gyöngyeit a községnek. A „kuruzslás” névze azt jegyzem meg, hogy ha ilyesmi pár századdal előbb történt, azon nem csodálkozom, de hogy ily dolog 1879-ben és épen Angyaloson, a világ közepében megessék, az bizony nagy szellemi hátramaradást mutat. — A hazajáró lelkekre névze pedig észrevételtem az, hogy ha azok legalább 25 bot képében látogatnának hazafelé s úgy kísértgetnék a kóborló csemetéket, — ez nagyon ohajtandó volna. Épen levelemet akarám bezárni, midőn azon hirt vettem, hogy a templom előlthöz hasonló kuruzsa [van a falu tulsó végén is felállítva. Már most nem tudom, mit fogunk tenni, mivel ott az ut annyira keskeny, hogy a guzsalyos praktikát kikerülni székérelhetetlen. Annnyit látok, hogy valamiképen Szegedet az árvíz, Angyalost a boszorkányok műve épen annyira bekerítette. Boldog ember, ki mellékutakon kikerülheti a végső veszedelmet. Részemről azt hiszem, hogy ha tavasz nyíltával a mezőkre kijáró sertéscsorda meg nem semmisíti a felállított rémeket, örökre el vagyunk veszve, mert a mi szeméink homályosak s lelkeink sötéttségbe vannak süllyedve.

Alszegei.

(Közöltük ezen levelet, mely annyira nevétségben színtelen tünteti fel a község előjáróságát, hogy méltán azt kérdezhetjük: hát nincs-e Angyaloson az arra hivatottak közül egyetlen „bátor” ember sem, ki a népet az ily babonás hiedelmektől meg merné szabadítani? Szerk.)

### Színház.

Pénteken, március 28-án színe került „Aesopus, a mese királya”, vigjáték 3 felvonásban. Irta Rákósy Jenő. Hogy a különben humortól pezsgő darab hatást nem szült, azt a játék összefüggéssége okozta. Egyes epizódok egészen kiemelkedtek az egészek rovására. S ez nem is lehet másképpen, midőn a mellékszereplők, a kiknek a kapcsolatot kellene képezni, csupán saját jóhallásukra s a sugó erőteljes hangjára támaszkodnak, — de a

darab valódi miféleségéről jóformán csak az előadás alatt szereznék megaknuk halvány fogalmat. A címzerelő Aesopus (Szakáll) beleszeret az udvari tudós, Xanthus (Miskolci) leányába: Erotába (Szabóné), a kit szülői úgy neveltek fel, hogy a samosi fejedelemnek Aegeusnak (Demény) fia Diodor (Bérci) mit sem tud e leányról. Aegeus elrendelte volt, hogy udvarában a kitűzött határidő alatt minden fiatal ember megnősüljön — visszestés terhe mellett. A fiatal Diodor megtudja, hogy atyja tudósának leánya van s ez elég inger arra, hogy látatlanul beleszeressen a leányba. Aesopusnak akad Diodoron kívül még három versenytársa: Onosus, Alkias és Dorsus fiatal emberekben, a kik eljönnek Erotá kezét megnyerni. Aesopus, hogy tervét kivihesse, öt leányból csinál Erotát s ezzel a bonyodalom eléggé összekuszálódván, — szerző ügyesen fejté le a csomót, mely azonban sokban hasonlít a „Krakkói barátok” kifejtéséhez. A mi ott a barát: az itt Erotá. Aesopusnak hivatása az alkotás megtestesítése, s Szakáll alkotott nemcsak mint színész, hanem mint rendező is; ez kitűnt minden mozdulatánál. Nem az ő hibája, hogy azok a szegény schlafröckök, a melyek „Iskarióth” fondorkodásai alul szerencsésen kiszabadultak, aztán egy „Vízözönből” megmenekültek, most „görög jelmek” lettek előlétve. Aradiné asszony Trundusia szerepében kitűnő karrikturáját nyújtja a „sapphoi költőnőnek” nem egyet mutatva be a mai „tudós nők” jellemző vonásaiól is, különösen a mi a házassági hajlamok iteli. A Pontifárné féle jelenetben a község lelkes tapsokban nyilvánította tetszését. S a b o n é asszony szokott kedvesséével tűnt ki; Döröcsné asszony Sardanapallával keltett derűtést. A köztudomás szerint a kecskeször nem tartozik a kesetesebb és így drágább cikkeik közé s így Xanthus tudós helyesen cselekszik, ha jövőrre kissé tömöttebb ös-parókat gondoskodik, hogy a fehér legyen a tulnyomó és ne a saját fekete haja. Hogy azonban a kecske mégis kellően képviselve legyen, arról gondoskodott Deák P. ur, vivőn ő véghez olyan meglepetést, hogy beillített volna a nyáját vezető caphoz.

Szombaton, március 29-én a „Két árva” című 4 felvonásos színmű adatott. Maga a darab a franciá sensations cronique scandaleuse-ök ügyes kompozíciója, sok költészettel, az élet apróbb és nagyobb tarkaságaival telve. Hatásos színmű, mely külföldön nagyobb színpadokon, teljesebb készlettel szerencsés darabnak mondható. Leszámitva ittott egy vidéki társulattal s hozzá egy ilyen rendezetlen, szerelvények hiányában szín színpaddal járó leszámitandókat, egyike volt az itt előadottak közül a legsikerültebbeknek. Kiemeljük különösen a nőket. Bérciné (Louise) a vak szenvedő leányt igen szépen személyesítette, míg Szabóné (Henriette) szintén tiszta érzéssel játszott; mindkettőnek pár igen megható jelenetét a község megtapsolta. Nyékiné (Koldusnő) az ő utánozhatatlan dialektusával ez uttal érdemel először megemlést. Aradiné (Diana grófnő) mély érzéssel, sok utánjárással játszott; ma: tartásában sok nemesség mutatkozott; a község őt is megtapsolta és kihívta. A férfiak közül Szakáll (Jaques) — ki, közbe legyen mondva, jutalomjátékára nagyobb szerepet is választhatott volna magának — ezuttal is kitűnt. Megemlést érdemelt volt Szabó, Siménfalvi, Bérci és Demény. Deák P. (Larfleur komornok) most bebizonyította, hogy ő minden egyéb csak nem színész. Annnyit széleskedett, olyan behurgyva fickó volt, mint egy borbélyműhelyből elszalasztott individuum A község türelmet vesztett Deák uram izetlen kedése alatt, sokat mozgólódott s úgy érezte magát, mintha légvonat lett volna a teremben. Az igazgató guzsalyának pedig gratulálunk, a ki ettől a „tehetségtől” még a pénzt sem sajnálja.

### Meghívás.

A háziipar és ipari oktatást fejlesztő egyesület március hó 25-én tartott választmányi ülésében idején április hó 7-én d. e. 10 órakor a megye házában háziipar egyleti nagygyűlés tartása határozottott el, melynek tárgyai:

- 1) Titkári jelentés.
- 2) A szövészeti tanműhelyről jelentés.
- 3) Pénztár állásáról
- 4) Elnök választás.
- 5) A kézi-vásárhelyi műfáragó iskola további fenntartásáról intézkedés.
- 6) Az alapszabály 17-ik szakasza értelmében általános tisztújítás.
- 7) És végül az április hó 6-án tartandó választmányi ülésről teendő indítványok tárgyalása.

Ezen nagygyűlésre az egyesület t. c. tagjait tisztelettel meghívjuk.

Sepsi Sztgyörgyön, 1879. március hó 25-én.

Potsa József,  
h. i. egyt. elnök.Tarsai Endre,  
e. titkár.

### KÜLÖNFÉLEK

— Figyelmébe ajánljuk a n. é. közönségnek az ipar egylet által rendezett kiállítást, mely e hó 6, 7, és 8-ikán fog megtartani Sepsi-Szentgyörgyön, a székház nagytermében a tárgyak e hónap 10-én a székesfehérvári országos kiállításra küldetnek. A kiállítás a látogatók számára díjtalan. Miután meggyenk részéről is igen ohajtandó volna, hogy az országos kiállítás ipara, ipari cikkei minél szebb

ben legyenek képviselve, felhívjuk a t. közönséget szíveskedjenek minél nagyobb számban beküldeni kiállításra szánt cikkeiket.

— Színházi játékről. Csütörtökön április 3-án adatik „Nagyapó és a vigkedvű mendikáns” eredeti énekes népszínmű (Quodlibet dalokkal és táncal) 3 felvonásban. Irta Szigligeti. — Pénteken nem lesz előadás. — Szombaton 5-én Bérciné jutalomjátékául „A szegedi menyecske”, Lukács Sándor énekes népszínműve adatik 3 felvonásban. — Vasárnap április 6-án közönségre másodikor adják a „Piros bugyellárst”. Ez utolsóelőtti előadás lesz.

— Nagy Olívia kisasszony, ismert gyermekkertésző a napok n nyitja meg iskoláját a Székely Gergely ur házában a kórház szomszédságában. — A tehetséges és művelt tanítónő ajánljuk mindazon feltekintő figyelmébe, kik kideideket tanításban akarják részesíteni.

— A nagy-boronyói ev. ref. lelkész állomásra folyamodványukat március 30-ikáig következők adták be: Molnár Albert, Rácz Albert, Bede János, Benkő Gyula, Nagy Károly, Miklósi József, Bedő Ferenc, Simon Endre, Zajzon Farkas, Jakab Albert, Puskás Lajos.

— A roncóló toroklob, a terjedésének megállítására czéljából elrendelt hatósági intézkedések dacára, még mindig az ország több részében uralg. A belügyminiszter e sajnós körülmény főokát abban látja, hogy a megbetegülések azonnal való bejelentését elmulasztják s ennek folytán az annyira nélkülözhetetlen elkülönítés nem foganatosítható s számos esetben a gyógykezelést is, mely e betegség kezdetén még sikeres lehetett volna, megelőzi. — A belügyminiszter ennélfogva elrendelte, hogy mindenütt, hol a roncóló toroklob járványosan felmerült, vagy ezental felmerül, utczai biztos állíttassanak fel, kiknek feladata leend a részükre kijelölt területen mindennap házról-házra járni s meggyőződni arról, van-e ott beteg s ha beteg találnak, azt a hatóságnak rögtön bejelenteni. A hatóságnak azután kötelességében áll azonnal szakértővel megállapítani, vajjon a beteg nem roncóló toroklobban fekszik-e s igenlő esetben a beteg elkülönítésre s gondos ápolásra iránt haladéktalanul intézkedni.

— A merénylők hazájából. Charkowban egy ablakból ráltottak a kerületi törvényszék elnökeire Leicht tábornokra, ki a socialis tüntetés elleni vizsgálatot vezette. Szentpéterváron pedig a művészelejtől haza felé ballagó Dostojewsky ismert orosz író ellen követtek el merényletet, melynek semmi komolyabb következménye nem lett. Uyan-lyan a merénylőtől mielőtt lött volna, „Halj meg kutyaj!” szavakkal tette figyelmessé Dostojewskyt, ki rögtön a támadóra rohant, megragadta s mindaddig el nem bocsátotta, míg az előlővő rendőröknek át nem adhatta.

— Góla olasz ezredes, bulgáriai határigazgató bizottság tagja eltűnésének titka, mint a „Liberté” írja, végre fel van derítve. Holttestét összekötött kezekkel és lábakkal, Macsin mellett kifogták a Dunából. Kitént, hogy a szerencsétlen ezredes, ki tudvalevően több ezer franknyi uti költséget vitt magával, (s aranyait Dükurestől elindultakor látni is lehetett) vagy mindjárt a Dunán átkelésekor vagy közvetlenül azután esett rablógyilkosság áldozatául. Nehány gyanus egyént le is tartóztattak már.

— Szegedről. A „Szegedi Híradó”-ban olvasuk: Az Hovay-féle színművel összedolgozó alkalmával 22 menekült lett eltemetve a romok alá. A katasztrófa beálltával ezekből, habár sebesűre is, megmenekült 5. A benmaradt 17 halott közül múlt szerdán, a romhalmaz sokasága miatt nagy nehézen bírtak 8 személyt kivenni a vízből. Hivatalos értesítések alapján írhatjuk, hogy a városból, éjnek éjvadán, a víz betörése alkalmával elfutott s jelenleg Kikindán tartózkodó szegedi asszonyok csesz más gyermekei közt igen sürd a haláleset. A kisdédek — majdnem kivétel nélkül — e nehéz-korban pusztulnak el. Jelen voltunk, midőn az anyák egyet-egyet jajveszékkel, karjaikon a kisdékekkel, félröfölnen futottak Uj-szeged irányába, midőn a víz már sarkukban volt. Ily állapotban táplálékot adni a gyermekeknek! Gróf Károlyi Sándor, 400 személy számára népkönyvtár épített saját költségén a város valamely magasabb fekvésű pontján. Gróf Csekönics pedig Szegreghen és más közel levő községekben több száz menekült számára főzet eledelet naponként.

— A Szeged és Szatmár között a tiszaí árvíz katasztrófa által beállott forgalmi akadály tartamára, a m. kir. vasuti és hajózási felügyelőség engedélyével, a 7. és 8. személyvonatok Budapest és Cegléd között április hó 1-től kezdve meg fognak szünetelni. A Budapest-ceglédi szatmári vonalról személyforgalma ez által csak azon módosítást szenved, hogy az illető utasok a Budapestről reggel 7 óra 25 perczkor induló 13. sz. vonatot Ceglédre használják, és a Ceglédre Szatmárra terjedő állomásokra a 7. sz. vonattal, mely a 13. sz. vonat érkezését Ceglédnén okvetlenül bevértja, tovább szállíttatnak. A 8. számú vonattal Szatmár felől jövő utasok a Ceglédre esteli 6 óra 10 perczkor Budapestre induló 14. számú vonattal csatlakozást találhatnak.

— Miért kellett Szegednek elpusztulnia? E kérdésre kenetellenesen felel meg a bajor szent lap a „Baierische Vaterland”. Erkölciségtét: ténben rossz hire van Magyarországnak; hir szerint

sehol Ausztriában (sic.) nem dorbézoltak oly borzasztó módon, mint a többnyire tősgyökeres magyarok és zsidók által lakott Szeged városában. A prostitúció ott legkicsapongóbb orgiát ünnepele és az érzéki élvezet templomaiban a berendezés gazdagsága felülmúlta a szentegyházakéit. Egykorú írók Szegedet a magyar Szodomának és Gomorrahának nevezték el. Most minden víz alatt van, a rossz házak úgy, mint a játéklarangok. A moderna vízözön elmosta és átadta őket az enyészetnek. Igen, isten malmai lassan örölinek, de biztosan!

— Gyönyörű ajánlat Egy Aliában (Sicília) lakó gazdag család nem reggel levelet kapott a rendőrségtől már régóta hasztalanul nyomozott Parafiume és Randazzo banditáktól, melyben felszólítattik, hogy azon esetben, ha nekik egy meghatározott összeget fogna átszolgáltatni, abbahagyják addigi foglalkozásukat s új életmódot kezdenek. A család a küldött „értékes okiratot” a bíróságnak szolgáltatta át.

— Az ikrek. Családi tekintetéből a két ikertestvér mindjárt a születés után el lett választva egymástól s különböző országokba lettek felnevelve. Mintegy 30 év múlva véletlenségből a két testvér összejön s nagyon elbámulnak a köztük levő hasonlóságn. — Engedjen meg uralom mondja az egyik, nekem úgy tetszik mintha mi ismertük volna egykor egymást.

— Új neme a házassági ajánlatoknak. Párisban egy francia laphoz a következő házassági ajánlat jelent meg: „Nőm és én nem egymásnak vagyunk teremtvé, ha akad valaki, ki el akarja venni, elvállalok tőle s nem követelek egyebet, mint a válópör költségét, öt év alatt eltöltött időm veszteségi kárpótását, úgy fájdalom-díjamat. Honoré külváros Liliom utca 13. sz. 5. emelet.”

— Az „Brd. Prnt. közl.” kiadását Szász Domokos a lap szerkesztője vette át.

— A „Magyar Lexikon” 23 és 24-ik füzeté is megjelent szokott tartalmas belső és csinos kiállítással. Ára egy-egy füzetnek 30 kr. Megrendelhető Rautmann Frigyesnél Budapesten.

— Sebestyén Gyula villágtörténetének 3-ik füzeté is beküldetett szerkesztőségünkhöz. Egyes füzet ára 30 kr. Megrendelhető a Weismann testvéreknél Budapesten.

#### Adakozások a szegedi árvízkarosultak javára

Bogdán István és András családja 30 frtot. Sebestyén Sándorné, Melik Jánosné, Melik Kristófné, Gidófalvi Pálné, Bogdán Flóriné 5—5 frtot. Benkő Elekné, Gidófalvi Lászlóné, Kökösi Endréné 2—2 frtot. Kelemen Imréné 1 frtot. — Összeg: 62 forint.

Mihály Istvánné és Császár Domokosné gyűjtőívén adakoztak: Málnási Antalné 15 frtot. Mihály Istvánné 3, Mihály Imre, Császár Domokos 2—2 frt. Mihály Istv., Rákosi Károly, Rastavieszki, Abos Sándor, Müller, Bartha József, Ince György, Bene Gyula, Turóci András, Lekly Károly, Császár Dánielné, Benke Andrásné, Gyárfás Sámuelné, Benkő Lajos, Dávai János, Voloncs Albertné, Darabos Ferenc, Ritter Ignác, Pál Albert, Fejér Árpád, Szilágyi Györgyné, Titi Jánosné, Császár Sándor, Sikó Józsefné, Silvester Dénes festő, id. Nagy György, Szabó István, ifj. Molnár György, Csutak Péterné, Barabás Józsi 1—1 frtot. Cseh Ferenc 60, Benkő Gyula, Veres László, Reznik Károly, Hamar Ferenc, Petrács Géza, dr. Kammerer, Séra István, Nagy Józsefné, Leherné, özv. Darabos Istvánné, Forró Zsigmond, Ferenci Feri, Ilyés Tamárné, Pap György, Csákány István cseléd, Györke Juliánna cseléd, Szilágyi Anna, Székely József, Dézsi Ferenc, Macsek Ferencné, Fülöp Jánosné, Soos Józsefné, Kesz Gergelyné, Kovács Lidia, Sütő István, Rezer Bernard, Lungó Mátyásné, Fejér Gergely, Hodinger őrmester 50—50 krt. Utó Bóniánné, Szilágyi György 40—40 krt. Kövér Antalné, ifj. Császár József, Serester Dávid 30—30 kr. Sztóján György, Keresztes Máté, Ajben András 25—25, Gyárfás Istvánné, Jekeli József, Ince Ferenc cseléd 20—20, Ehedí Mihályné 10 krajcárt. Összeg 70 frt 30 kr.

Kelemen Lajosné gyűjtőívén: Cserey Jánosné, Kelemen Lajos, Kelemen Lajosné 5—5 frtot. Daák Albert 2 frt 50 krt. Geréb János, Benke Sámuelné, br. Reuter Ottó, Bartha Mór, Szász Izák ügyvédjelölt 2—2 frtot. Greguss János, Zathurecky József, Henter Károly, dr. Schwartz, szotyori Nagy Károly 1—1 forintot. Összesen 32 frt 50 kr.

Veres Gyuláné gyűjtőívén: A „Háromszék” szerkesztősége (Gyárfás Albert adománya) 10 frt. Künle Józsefné 5 frtot. Eglamayer Adólf, Künle Terezi 2—2 frtot. Barthos Károly ügyvéd, dr. Antal Mihályné, marionfalvi Kovács László, Künle Tivadar, Mörke József, Veres Gyuláné 1—1 frtot. Összeg 25 frt.

Jancsó Albertné gyűjtőívén: Antal Zsigmondné, Jancsó Sándorné, Nagy Dénesné, Pál Istvánné, Jancsó Sámuelné, Jancsó Albertné 1—1 frtot. Ifj. Nagy Istvánné 60 krt, Molnár Péterné, Sequens Gáspárné, Demeter Ferencné, Zsigmond Károlyné, Téglás Gáborné 50—50 krt. Butujás Józsefné, Szabó Dávidné 40—40 krt. Id. Tankó János 30, Darabos Istvánné 20, Szaniszló Miklósné 10 kr. Összeg 10 frt 40 kr.

A szegedi vízkárosultak részére egyik közlelő számunkban kimutatott körispataki gyűjtésen kívül, mely 11 frt 38 krt tett, újabb következő adományok gyűlte be szerkesztőségünkbe: Kis-Borosnyó községe 10 frtot. Joos Elek 2 frt. A pür. ercei ág. ev. egyház 4 frt, hívektől 4 frt 82 kr, lelkesze 1 frt 68 kr, confirmandusok 1 frt. 50 kr. Bőjtke József mérnök Bikfalváról 5 frt. Összesen 29 frt. Ehez számítva a multkor 11 frt 38 krt, begyűlt eddig összesen 40 frt 38 kr. — Ezen összeget átadtuk megyénk főispánjának, ki rendeltetési helyére fogja azt juttatni.

#### PIACI ÁRAK

|                       |                        | S.-Szt. György márc. 31 |     | Brassó, márc. 28 |     |
|-----------------------|------------------------|-------------------------|-----|------------------|-----|
|                       |                        | frt.                    | kr. | frt.             | kr. |
| H e t e t o l i t e t | Buza (tisztá)          | 5                       | 80  | 6                | —   |
|                       | legszebb . . . . .     | 5                       | 80  | 6                | —   |
|                       | közepes . . . . .      | 5                       | 60  | 5                | 70  |
|                       | gyöngébb . . . . .     | 5                       | —   | 4                | 90  |
|                       | Buza (vegyes)          | —                       | —   | 3                | 08  |
|                       | legszebb . . . . .     | 4                       | —   | 3                | 20  |
|                       | közepes . . . . .      | —                       | —   | 3                | 00  |
|                       | Árpa . . . . .         | 4                       | —   | 3                | 90  |
|                       | legszebb . . . . .     | —                       | —   | 3                | 50  |
|                       | közepes . . . . .      | 2                       | 10  | 2                | 10  |
| K i l o g r .         | Z a b . . . . .        | 2                       | 10  | 2                | —   |
|                       | legszebb . . . . .     | 2                       | 10  | 2                | —   |
|                       | közepes . . . . .      | 4                       | —   | 3                | 60  |
|                       | Törökbuza . . . . .    | 7                       | 50  | 4                | 90  |
|                       | Kása . . . . .         | 4                       | 50  | 5                | 45  |
|                       | Borsó . . . . .        | 9                       | —   | 9                | 35  |
|                       | Lencse . . . . .       | 4                       | —   | 4                | 50  |
|                       | Fuszulyka . . . . .    | —                       | —   | 11               | 20  |
|                       | Lenmag . . . . .       | 1                       | 50  | 2                | —   |
|                       | Burgonya . . . . .     | —                       | —   | —                | 40  |
| K i l o g r .         | Marhahús . . . . .     | —                       | 44  | —                | 40  |
|                       | Disznóhús . . . . .    | —                       | —   | —                | —   |
|                       | Juhhús . . . . .       | 31                      | 31  | —                | 32  |
|                       | Faggyu friss . . . . . | —                       | —   | —                | —   |

Érték- és váltó-árjolyam a bécsi cs. kir. nyilvános tőzsdén ápril 1.

|                                       |        |
|---------------------------------------|--------|
| Magyar aranyjáradék                   | 86.25  |
| „ kincstári utalványok I. kibocsátás  | —      |
| „ „ II.                               | 119.65 |
| „ keleti vasút II. kibocs. államkötv. | 76.75  |
| „ 1876. évi államkötv.                | 67.25  |
| „ vasuti kölcsön kötvény              | 103.90 |
| „ földterhermentesítési kötvény       | 82.25  |
| Temesvári „ „                         | 78.50  |
| Erdélyi „ „                           | 76.75  |
| Szólódézmaváltsági „ „                | 87. —  |
| Oszttrák egys. államadósság papírban  | 84. —  |
| „ „ ezüstben                          | 64.40  |
| „ aranyjáradék                        | 64.60  |
| „ 860. államsorjegy                   | 77.10  |
| Oszttrák nemzetbankrészvény           | 117.50 |
| „ hitelintézeti                       | 8.04   |
| Magyar hitelbank                      | 248.80 |
| Ezüst                                 | 274.25 |
| Cs. kir. arany                        | 552    |
| Napoleon d'or                         | 9.39   |
| Német birodalmi márka                 | 57.35  |
| London                                | 116.90 |

Felelős szerkesztő: Málk József.

Kiadótulajdonos: Pollák Mór.

Sz. 1131879.

#### Árlejtési hirdetés.

A nagy-szebeni mélt. m. kir. pénzügyigazgatóságnak 1879 évi március hó 14-én 7150. szám alatt kelt rendelete folytán az itteni vámpéleteknek szükséges kijavítások iránt az irásbéli árlejtés folyó évi ápril hó 5-én délelőtt 10 órakor alólirt hivatal irodájában meg fog tartatni.

Kikiáltási ár 477 frt 49 kr.

A vállalkozni szándékozók 10<sup>0</sup>0. bánatpénzzel ellátott bepecsételt írásbeli ajánlatukat az árlejtés megelőző napon este 6 óráig alólirt hivatalnál beadni sziveskedjenek.

Egyszersmind megjegyeztünk, hogy az e belki költségvetés és feltételek bármikor ezen hivatal irodájában megtekinthetők.

Bodrán, 1879 március 21-én.

M. kir. I. oszt. mellékvámhivatal.

Nyomatott Pollák Mórnál Seps-Szentgyörgyön

#### LOTTOHUZÁS.

Temesvárt március hó 29-én kihuzattak a következő számok:

70, 37, 4, 35, 34.

## TUDÓSÍTÁS.

Van szerencsém a t. közönség szives tudomására hozni, miszerint üzletemben pontosan és csinosan elkészíttek mindennemű

### bádóg-munkákat,

bádogos konyhaeszközöket fehér- és sárga rézből, elvállalok épületekre csatornákat, hűtőablakokat, mindennemű pléből készült fedeleket, befödőket, nemkülönbön tornyok fedését is pontosan igen jutányos árban és díszes kiállítással elvállalok.

Sepsi Sztgyörgy, 1879, március 26-án.

Fábián György, bádogos.

### Meghívás.

A „Háromszéki Takarékpénztár” igazgatósága által f. évi március hó 28-ára kitűzött rendes közgyűlés megtartása az alapszabályok 42. és 48 §-ai alapján meghiusulván, a részvényesnk 1879 ápril 8-án d. e. 10 órakor a takarékpénztár helyiségében tartandó

### közgyűlésre

ezennel meghivatnak

Tanácskozási tárgyai lesznek a már szétküldött meghívókba jelzett tárgyak.

Az igazgatóság.

## Pollák Mór

### könyv- és papirkereskedésében

#### SEPSI-SZTGYÖRGYÖN

gazdag raktára található vonalzott üzleti könyveknek, levélpapíroknak monogramokkal.

KAPHATÓK OLCÓS ÁRBAN névnapi ajándékokra alkalmas

### ALBUMOK,

### DISZMŰVEK,

### tárczák,

mindenféle szemüvegek,

íróasztalra való ékítések

és dusan aranyozott keretben

OLAJLENYOMATU KÉPEK.

Egyszersmind elvállalok előfizetéseket bárhol hirdetett és bármely nyelven megjelenő

FÜZETES KIADÁSOKRA

boltt árban.